

[Mette Groes]

Ministeren fremstiller det som et frem-skrift, at personer med lave indtægter er sikret en hjælp på 4.400 kr., men i øjeblikket er det jo sådan efter den gældende lov, at de har mulighed for hjælp op til dagpengemaksimumssatsen på 5.300 kr., og den gennem-brydes, som hr. Tinning før var inde på, ved større boligudgifter. Det vil altså sige, at klienter, hvis levestandard er nedslidt på grund af lang tids dårlig indtægt, efter den nugældende lov vil have større mulighed for at få hjælp til de udgifter, som de har været vant til at kunne klare, før indtægtsnedgangen satte ind.

Spørgsmålet om, hvorvidt man skal afholde enkeltudgifter eller man ikke skal, er udelukkende et spørgsmål om, hvor ministeren vil putte dem ind. Hvis ministeren er indstillet på at putte dem ind i de beløb, som gælder i øjeblikket, bliver der ikke noget problem, men hvis det viser sig, når man sammenligner mulighederne for at få hjælp i øjeblikket med det, som ministeren foreslår nu, at der vil være et meget stort antal mennesker, der bliver stillet ringere, kan det ikke nytte noget, at man for at opnå en vis ensartethed i det, som nu ligger på bordet, udelukker folk fra at få en hjælp, som de tidligere har kunnet oppebære. Det er rigtigt, at der er afsat flere penge til området, end vi plejer at bruge, men det er jo af hensyn til ensartetheden, man har gjort det, og ministeren må indrømme, at der i en række tilfælde vil være mennesker, der kommer i klemme, fordi de ikke vil kunne klare ganske almindelige faste udgifter med de beløb, som er afsat nu.

Jeg tror altså, at ministeren i stedet for på forhånd at afvise at se på disse spørgsmål skulle tage til sig, at vi er flere, der mener, at ydelsesniveauet er for lavt, og at det nok også vil være en god idé at indføre mulighed for at supplere ydelserne, for ellers bliver ministeren tvunget til at gå endnu højere op i ydelsesniveau.

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Fru Pia Kjærsgaard stiller spørgsmål om de sparede administrative ressourcer, som også jeg argumenterede for. Der er ikke tale om, at der oprettes nye stillinger; der er tale om, at det samme personale, de samme sagsbehandlere, som måske er socialrådgivere, i

stedet for at skulle lave budgetter for klienterne – hvad de i øvrigt ikke er uddannet til at gøre – kan bruge deres uddannelse til det, de har lært, nemlig at give råd og vejledning og hjælpe klienterne til at komme ud af den sociale situation, de er kommet i. Det er en langt bedre udnyttelse af det personale, der er i kommunerne, og det vil sige, at det virker yderligere i retning af, at antallet af bistandsklienter vil falde. Faldet i antallet af bistandsklienter, som har været efterlyst, skal jeg oplyse har været mellem 30 og 40 pct. i 1985 i mange kommuner.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg ved ikke rigtig, hvor meget mere man kan trække ud af dette her, men jeg forstår det ikke, og det kan selvfølgelig være min skyld – det kan også være andres skyld. Men det er stadig væk sådan, at der er lagt op til en forenkling. Nu siger hr. Thor Pedersen, at der skal mere tid til. Ja men selve lovforslaget lægger op til forenkling; hvordan kan man så bevare de samme sagsbehandlere? Det synes jeg er temmelig ulogisk og inkonsekvent. Vil det sige, at hver klient måske nu skal have tre sagsbehandlere?

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Situationen i dag er rent faktisk den, at mange sagsbehandlere egentlig ikke har den fornødne tid til at give råd og vejledning, fordi tiden går med det nøgne egentlige bistandsarbejde: at sikre de pågældende personer deres underhold. Nu bliver det at sikre kronebeløbene beregningsmæssigt en mindre ting, således at de kan beskæftige sig med det væsentlige, nemlig at bringe klienten ud af den sociale situation, der betinger bistandshjælpen, og det er da en gevinst, forstår jeg, set ud fra samtlige politiske synspunkter.

Agerschou (SF):

Jeg tror, det er første gang, jeg kan konstatere, at jeg er enig med hr. Thor Pedersen. Det var et flot indlæg, som forhåbentlig satte tingene på plads for fru Pia Kjærsgaard.

Socialministeren sagde i sit indlæg, at det er epokegørende, at der er bred tilslutning til